

G R A V I T A C I J A

A n t i g r a v i t a c i j s k o s t a n j e d u h a

„Ja ne znam kako će ovaj mali ciklus biti viđen i primljen, ali ga vidim kao jednu u nizu mojih opsesija, počevši od sinturbanizma, systemske plastike, systemske arhitekture, systemske grafike i systemskog slikarstva, do spontanog crteža: kao jedno od mojih propitkivanja mogućnosti gradnje autentičnih likovnih činjenica. Ova hidrografija ne nosi nikakvu literarnu poruku, naravno, ni ideološku, te je ovdje ne treba ni tražiti. Planetarni princip, koji je ovim radovima inherentan, svojom velikom dozom objektivnosti rijetko će izazvati željene vibracije kod motritelja ukoliko on ne uoči izuzetnost oblika tonova, njihovu prirodnost i nevinost. Ove linije – tokovi nisu neposredno podvrgnuti autorovoj volji – kao potez kistom ili linije u crtača. One se naprosto događaju kao odgovor gravitacijskih zakonitosti na intenciju autora. Tu prepravljanja i korektura nema, budući da se istiniti događaj, kao činjenica, ne može mijenjati. To je, naprosto, to!“ napisao je Vjenceslav Richter povodom izložbe održane u Galeriji ULUPUH-a 1995. godine, objašnjavajući bit postupka gravitacijskog crteža¹.

Alemu Korkutu, koji izlaže na SintArt 08, upravo su ove misli bile polazište za promišljanje o Richterovu djelu i traženje vlastitog kreativnog postupka. SintArt započeo je 2010. godine te se od tada izmjenjuju projekti kojima se uspostavlja dijalog novonastale produkcije pozvanog umjetnika i Richterove intelektualne i umjetničke ostavštine, promatranjem i proučavanjem oblikovnih i teorijskih postavki njegova djela. Od prvotne ideje da Zbirka Richter, uz uobičajenu ulogu čuvanja, istraživanja i prezentiranja građe, bude i centar za proučavanje konstruktivističke umjetnosti, ona je prerasla u živo središte nastanka i medijacije suvremene umjetnosti. Svjedočimo iznimnoj kreativnosti djela nastalih u Richterovu radnom i životnom prostoru. Napušten od vlasnika, kojih više nema, postao je istinski eksperimentalni atelijer uvijek novih gostiju koji se rado vraćaju. Ideje grupe EXAT 51 (skraćena pojava „eksperimentalni atelijer“), čiji je Vjenceslav Richter bio jedan od osnivača, na najbolji se način i dalje nastavljaju, u okrilju novog društveno-političkog, ekonomskog i kulturnog trenutka. Richter kao da je anticipirao buduće događaje riječima: „Ja bih mogao reći da sam zadovoljan što svakodnevno prolazim pored znakova određenih stanja duha čiji su svjedoci ovi rezultati.“

Korkut je krenuo od nekoliko paradigmatičkih djela Richterova opusa: u prvom redu gravitacijskog crteža pa systemske skulpture te prostornih crteža i slika. Mehanička naprava „Igračka“ Korkutova je inicijacija u zaokupljenost Richterovim gravitacijskim crtežima te tim radom odaje počast, po njegovu mišljenju, ključnoj osobini Vjenceslava Richtera – sposobnosti igranja. „Igračka“ omogućuje proces koji Korkut suvremenim rječnikom naziva *updateom* procesa izvedbe gravitacijskih crteža kakve je svojedobno izvodio Richter. Kada je Richter osamdesetih godina započeo s gravitacijskim crtežima, ta „subverzija“ (po riječima autora) nikoga nije zanimala. „Nije to bio ozbiljan posao

1. Vidi u: Vjenceslav Richter, *Gravitacijski crtež*, Zbirka Vjenceslava Richtera i Nade Kareš Richter, donacija Gradu Zagrebu, Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb, 2001., str. 11-12

koji bi mogao izazvati ozbiljan interes i ozbiljnu pozornost², ali ipak od njih nije odustajao. Gledatelj odabire boju i nanosi ju na papir, a Korkutov stroj pomiče podlogu pa je smjer kretanja akrilnih boja i karakter prikaza slučajan. Korkut je lišen autorstva crteža, on je izumitelj uređaja, a rezultat je prepušten aktivnosti gledatelja i slučaju kojim upravljaju sile gravitacije i kretanje podloge. Sklonost konstruiranju mehaničkih uređaja koji, uz pomoć sudjelovanja gledatelja, ostavljaju trag na papiru Alem Korkut je već pokazao „Strojem za demokratizaciju crteža“ iz 2012. godine³. Toj napravi prethodi Korkutov multimedijски projekt „Vibrocrtič“ iz 2008. godine u kojem je uloga umjetnika da određuje početak i kraj vibriranja ploče na kojoj kuglice natopljene u boji stvaraju crtež, što također stvara dvojbenost o autorstvu. Spoj umjetnosti i tehnologije te eksperimentalni postupak imanentni su nastanku ovih radova.

Video „Duga“, instalacija „Kapi“ te istoimeni video prikazuju daljnje konzekvence primjene gravitacijskog crteža, boja i rezultate njihova djelovanja u drugim medijima. Elementi instalacije „Kapi“ nastaju izlivanjem epoksidnih smola s pigmentima čistih boja dugina spektra niz vertikalne osi prozirnih tankih cijevi. Linije gravitacijskog crteža, kojima Richter stvara mrežu kolorističkih odnosa na plohi papira, kod Korkuta postaju sliko-plastičke linijske forme u prostoru. Video čini vidljivim proces njihova nastanka. Video „Duga“ pokazuje proces lijevanja epoksidnih smola čistih boja, a procesualnost postupka stvara voluminoznu masu – piktoskulpturu, koja ekspandira u prostoru, ostavljajući vidljivim adiranje dionica boje. Korkut dosljedno razlaže elemente umjetničkog postupka te medij videa koristi ravnopravno kiparskim postupcima.

Richterove „Prostorne slike“ nastaju uporabom pleksiglas kocke – geometrijskog tijela koje zauzima važno mjesto u njegovu opusu. Umnažanjem njezina oplošja umetanjem pravilno raspoređenih stranica unutar praznog prostora kocke multiplicira se površina za likovnu intervenciju. Na prozirne površine aplicira trake pravilnih oblika, čistih boja, a prozirnost podloge omogućava bezbroj prostornih slika. Cilj ovoga konstruktivno-likovnog postupka je sinteza prostora, slike i trodimenzionalnoga objekta. Korkut je u sedam „Gravitacijskih prostornih crteža“ preuzeo Richterova konstruktivna načela i materijal, ali je intervenciju na prozirnim ploham pleksiglasa djelomično prepustio rezultatu slučaja i silama gravitacije. Odabire čiste boje dugina spektra koje izlijeva po stranicama pleksiglasa, puštajući da same pronađu svoj put, stvarajući svojevrsni gravitacijski sliko-crtež. Tako povezuje konstruktivna načela kojima se Richter služi u gradnji kocaka s gravitacijskim crtežima koji su plod slučajnosti i igre.

Vjenceslav Richter je skulpturu „Nada“ konstruirao tako da je savitljivo čelično uže napeo pomoću sedam lukova koji se izmjenjuju po visini, stvarajući tako antigravitacijsku skulpturu u kojoj je napetost konstrukcijska ideja⁴. No, uz rješavanje konstruktivnih izazova, želio je da „Nada“ postane neka vrsta obeliska

2. Vjenceslav Richter, Gravitacijski crtež, Zbirka Vjenceslava Richtera i Nade Kareš Richter, donacija Gradu Zagrebu, Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb, 2001., str. 13

3. Vidi reprodukcije u katalogu izložbe, Alem Korkut, *Oko crte, Ciklus jedan na jedan*, Galerija umjetnina, Split, 20. prosinca 2012. – 20. siječnja 2013., str. 16-21

4. Vjenceslav Richter, Moj misaoni prostor, Nacrt programa sistemske knjige, Muzej suvremene umjetnosti Zagreb, 2016., str. 19

Gravitacijski prostorni crteži / Gravitational Spatial
pleksiglas, epoksid / plexiglass, epoxide Drawings, 20x20x20 cm, 2017. detalj / detail

Tri nade ili negiranje gravitacije / Three Hopes or the metal rope / metal, rope, dimenzije promjenjive / variable dimensions, 2017. detalj / detail

toga vremena⁵. „Ta skulptura može poprimiti mnogo likovnih, dimenzijskih, tehničkih, značenjskih varijanata. Ona upravo govori o mogućnosti da se drevni problemi rješavaju na drugi način. Ovo je zapravo fundamentalno pitanje“⁶. Tri nade ili negiranje gravitacije“ Alema Korkuta također se bave pitanjem anti-gravitacije, ali sada upotrebom podatnog materijala – konopa. Napinje konop pomoću adiranja lukova i udlaga te stvara objekt iznimne vizualne dinamike. Ipak, i ovdje prepoznajemo gravitacijski crtež kojeg stvara konop na krajevima objekta s kojih nehajno pada. Korkutova instalacija „2012“, nastala potaknuta proročanstvima o krah u svijeta 2012. godine, također koristi napetost elemenata kao formalnu, ali i psihološku komponentu. Posjetitelj se nalazi pred nišanom pravilno poredanih i napetih praćaka, što izaziva nelagodu i uznemirenost, unatoč umjetnikovoj želji da se na duhovit način obračuna s mehanizmima generiranja straha kao ljudske umotvorine.

Duhovita završnica izložbe je fotografija „Markacija“. To je slučajem nastao gravitacijski crtež anonimnog „autora“, kojega je Korkut „pronašao“ i „preuzeo“ u jednome od relaksirajućih posjeta šumama Samoborskog gorja, na putu između Cerja i Okića. Vidimo ju kao potvrdu opravdanosti Richterove potrebe za ponavljanjem procesa kauzaliteta u nastanku gravitacijskih crteža.

Duhovni su preteče ovih radova eksperimentatori okupljeni oko grupe EXAT 51, a kasnije i Novih tendencija, odnosno umjetnici konstruktivnog pristupa. Međutim, najsnažniju Korkutovu poveznicu s Richterovom umjetničkom i misaonom ostavštinom prepoznajemo u njihovoj rezonanci na toj „ludičkoj“, zaigranoj razini.

Poznavatelju Richterova djela promatranje Korkutovih radova bit će i svojevrsni okidač za stvaranje misaono-mentalnog prostora nastalog nehotičnim povezivanjem formalnih, konstruktivnih i poetskih elemenata radova obojice autora. U autonomnom mentalnom prostoru promatrača tako nastaje još jedna dionica izložbe, kao rezultat stanja duha, imaginacije i intelektualne znatiželje.

Nataša Ivančević

5. Isto, str. 20

6. Isto, str. 20

Kapi / Drops
epoksid, pleksiglas / epoxide, plexiglass, dimenzije promjenjive / variable dimensions , 2017. detalj / detail

G R A V I T A T I O N

A n t i g r a v i t a t i o n a l S t a t e o f M i n d

“I do not know what kind of reception this small cycle will receive, or how it will be viewed, but I see it as one in the sequence of my obsessions – starting from synthurbanism, through systemic plastics, systemic architecture, systemic graphics and systemic painting, to spontaneous drawing, as one of my probes into the possibilities for the construction of authentic visual fact. This hydrography does not convey any literary or, needless to say, ideological message, nor should one look for it here. The planetary principle inherent in these works will, with their high degree of objectivity, rarely cause the desired vibrations in the observer – unless he or she perceives the exceptionality of the shape of shades, their naturalness and their innocence. These lines – floes are not directly subject to the author’s will – as the stroke of brushes or the lines of a draughtsman are. They simply happen as a response of the laws of gravitation to the author’s intention. Here, there can be no alterations or corrections, since a real event – as a fact – cannot be changed. It is simply it!” wrote Vjenceslav Richter on the occasion of the exhibition held at the ULUPUH Gallery in 1995, explaining the essence of the process of the gravitational drawing.¹

For Alem Korkut, who exhibited at SintArt 08, it was these thoughts that were the starting point for the reflection on Richter’s work and the search for his own creative process. SintArt started in 2010 and, since then, projects have been succeeding one another which have served to establish a dialogue between a newly created production of the invited artist and Richter’s intellectual and artistic legacy by observing and studying the shaping and theoretical postulates for his work. From the original idea that, in addition to its usual role of conservation, research and presentation of material, the Richter Collection is also a center for the study of constructivist art, it has developed into a lively center for the creation and mediation of contemporary art. We are witnessing the extraordinary creativity of works created in Richter’s working and living space. Abandoned by the owners who are no more, it became a truly experimental atelier of a succession of always new guests who like to come back. The ideas of the EXAT 51 group (an abbreviation of the term “experimental atelier”), of which Vjenceslav Richter was one of the founders, still continue in the best possible way under the circumstances of the new socio-political, economic and cultural moment. As if Richter anticipated the future events, saying, “I could say that I am pleased that, on a daily basis, I pass by the signs of certain states of mind that are witnessed by these results.”

Korkut started from several paradigmatic works of Richter’s opus: primarily the gravitational drawing, then the systemic sculpture, and the spatial drawings and pictures. The mechanical device *Toy (Igračka)* is Korkut’s initiation into the preoccupation with Richter’s gravitational drawings. With this work Korkut honors, in his opinion, the key characteristic of Vjenceslav Richter – the ability to play. *Toy* enables a process which Korkut, using the contemporary vocabulary,

¹ Cf. Richter, Vjenceslav. *Gravitational Drawing (Gravitacijski crtež)*, Vjenceslav Richter and Nada Kareš Richter Collection Donation to the City of Zagreb, Museum of Contemporary Art, Zagreb, 2001 , pp. 11-12.

calls the update of the processes of execution of gravitational drawings, which were once performed by Richter. When, in the 1980s, Richter began with the gravitational drawings, nobody was interested in that “subversion” (as the author called it). “It was not a serious pursuit that could cause a serious interest and serious attention.”² Yet, he did not give up on them. The observer chooses the color and applies it to the paper, and Korkut’s machine moves the substrate, so the direction of movement of acrylic paint and the character of the display are random. Korkut is deprived of the authorship of the drawings, he is the inventor of the device, and the result is left to the activity of the observer, as well as to the coincidence which is controlled by the gravitational forces and the movement of the substrate. Alem Korkut has already demonstrated his inclination towards the design of mechanical devices which, with the help of the observers’ involvement, leave a trace on the paper, in his 2012 work, *Machine for the Democratization of Drawings (Stroj za demokratizaciju crteža)*.³ That device was preceded by Korkut’s multimedia project *Vibrodrawing (Vibrocrtež)* from 2008, in which the artist’s role is to determine the beginning and end of the vibration of the plate on which the balls soaked in color create a drawing, which also creates doubt about the authorship. The combination of art and technology as well as the experimental process are immanent in the creation of these works.

The video *Rainbow (Duga)*, the installation *Drops (Kapi)*, and the eponymous video show further implications of the application of the gravitational drawing, the colors, as well as the results of their performance in other media. The elements of the installation *Drops* are created by casting epoxy resins with pigments of pure colors from the rainbow spectrum down the vertical axes of transparent thin tubes. The lines of the gravitational drawing, which Richter uses to create a grid of coloristic relations on the paper surface, in Korkut’s version become picto-plastic line forms in space. The video makes the process of their creation visible. The video *Rainbow* demonstrates the process of casting epoxy resins of pure colors, while the processuality of the process creates a voluminous mass – a pictosculpture, which expands in the space, leaving the adding of sections of color visible. Korkut consistently dissects the elements of the artistic process, and uses the medium of the video on an equal footing with sculptural processes.

Richter’s *Spatial Pictures (Prostorne slike)* are created by using a plexiglass cube – a geometric body that occupies an important place in his opus. With the multiplication of its surface area – by inserting the faces in a patterned distribution within the empty space of the cube – the surface for visual artistic intervention multiplies. He applies strips of regular shapes and pure colors onto transparent surfaces, and the transparency of the substrate allows for countless spatial images. The objective of this constructional-visual artistic process is the synthesis of space, image and three-dimensional object. In seven *Gravitational Spatial Drawings (Gravitacijski prostorni crteži)*, Korkut adopted Richter’s constructional principles and material, but partially left the intervention on the transparent surfaces of the plexiglass to the result of chance and the forces of

2. Richter, Vjenceslav. *Gravitational Drawing (Gravitacijski crtež)*, Vjenceslav Richter and Nada Kareš Richter Collection Donation to the City of Zagreb, Museum of Contemporary Art, Zagreb, 2001, p. 13.

3. Cf. the reproductions in the catalog of the exhibition, *Alem Korkut, About the Line, One on One Cycle (Oko crte, Ciklus jedan na jedan)*, Museum of Fine Arts Split, 20 December 2012 – 20 January 2013, pp. 16-21.

Kapi / Drops
video, bez zvuka / without sound, 5'40", 2017.

Kapi / Drops
epoksid, pleksiglas / epoxide, plexiglass, dimenzije promjenjive / variable dimensions , 2017.

gravity. He chooses pure colors of the rainbow spectrum and pours them onto the plexiglass faces, allowing them to find their way by themselves, creating a kind of gravitational picto-drawing. He thus links the constructional principles used by Richter in the construction of cubes to gravitational drawings that are a fruit of chance and play.

Vjenceslav Richter constructed his sculpture *Hope (Nada)* by spanning a flexible steel cable by means of seven arches alternating in height, thus creating an antigravitational sculpture in which tension is the constructional idea.⁴ But, along with solving constructional challenges, he wanted *Hope* to become some sort of obelisk of that time.⁵ “This sculpture can take many visual artistic, dimensional, technical, semantic variances. It speaks precisely about the possibility of solving ancient problems in another way. This is actually a fundamental question.”⁶ *Three Hopes or the Denial of Gravity (Tri nade ili negiranje gravitacije)* by Alem Korkut also deal with the issue of antigravity, but now using a pliable material – rope. He spans the rope by means of the addition of arches and splints, thus creating an object of exceptional visual dynamics. However, here we also recognize the gravitational drawing created by the rope at the ends of the object from which it falls casually. Korkut’s installation *2012*, inspired by the 2012 end-of-the-world prophecies, uses the tension of elements as a formal but also psychological component. The visitor is placed in front of the sight of neatly arranged and stretched slingshots, which provokes discomfort and anxiety, despite the artist’s desire to deal in a humorous way with the mechanisms of fear generation as a human invention.

The humorous ending of the exhibition is the photograph *Marking (Markacija)*. Created by chance, it is a gravitational drawing of an anonymous “author” whom Korkut had “found” and “took over” in one of his relaxing visits to the forests of Samobor Mountains, on a trail between Cerje and Okić. We see it as a confirmation of the justification of Richter’s need for repeating the process of causality in the creation of gravitational drawings.

The spiritual predecessors of these works are the experimenters gathered around the EXAT 51 group, and later also around the New Tendencies, that is, the artists with a constructional approach. However, Korkut’s most powerful tie with Richter’s artistic and contemplative legacy is recognized in their resonance at this “ludic,” playful level.

To people knowledgeable about Richter’s opus, the encounter with Korkut’s works will be a kind of trigger for the creation of intellectual and mental space emerged from the inadvertent association of formal, constructional and poetic elements of the works of both authors. Another section of the exhibition is thus created in the autonomous mental space of the observer—as a result of the state of mind, imagination and intellectual curiosity.

Nataša Ivančević

4. Richter, Vjenceslav. *Moj misaoni prostor, Nacrt programa sistemske knjige (The Space of my Imagination, A Draft of the Program of the Systemic Book)*, Museum of Contemporary Art, Zagreb, 2016., p. 19.

5. Ibid., p. 20.

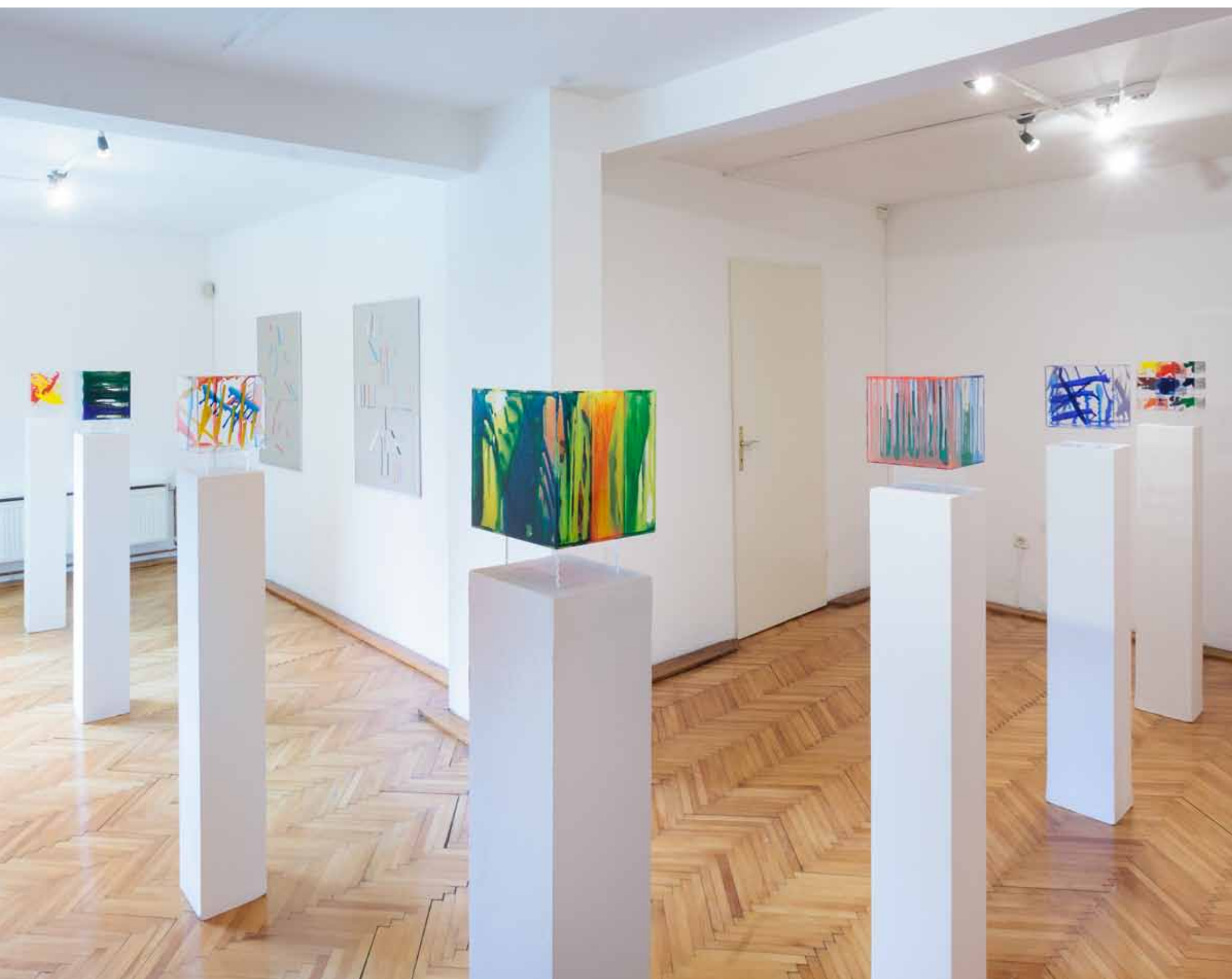
6. Ibid., p. 20.

Gravitacijski prostorni crteži / Gravitational Spatial Drawings
pleksiglas, epoksid / plexiglass, epoxide, 20x20x20 cm, 2017., detalj / detail

Duga / Rainbow
video, bez zvuka / without sound, 6'48", 2017.

Gravitacijski prostorni crteži / Gravitational Spatial Drawings
pleksiglas, epoksid / plexiglass, epoxide, 20x20x20 cm, 2017.

Biografija / Biography

Rođen je 1970. u Travniku. Upisao je studij kiparstva u Sarajevu 1991 . godine. Diplomirao je kiparstvo na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1997. godine. Izlagao na više od trideset samostalnih i oko stopede-set skupnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu. Autor je više javnih skulptura i dobitnik više nagrada na javnim natječajima. Od 1998. do 2007. član je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika u statusu samostalnog umjetnika. Od 2007. predaje na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu, trenutno u statusu izvanrednog profesora.

Alem Korkut was born in 1970 in Travnik. He enrolled in sculpture classes at the University of Sarajevo in 1991. He graduated in Sculpture from the Academy of Fine Arts in Zagreb in 1997. He has presented his work in more than thirty solo exhibitions and about hundred and fifty group exhibitions in Croatia and abroad. He is the author of several public sculptures and winner of several awards in public competitions. From 1998 to 2007, he was a member of the Croatian Freelance Artists' Association. Since 2007, he has been working at the Academy of Fine Arts in Zagreb, currently as an Associate Professor.

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

Samostalne izložbe (izbor) / Solo exhibitions (selected)

1996. MGC-Galerija Lotrščak, Zagreb
Galerija Miroslav Kraljević (s I. Franke i H. Dukezom), Zagreb

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

1998. *Iz života biljaka*, Galerija Nova, Zagreb
Galerija grada Krapine (s N. Bilićem), Krapina

1999. Galerija SC (s I. Pegan i N. Bilićem), Zagreb

2000. *Studio Galerije Karas*, Zagreb
Galerija Mala pučkog otvorenog učilišta, Poreč
Galerija Sv. Krševan, Šibenik

2001. *Metafisis*, Salon Galerije A. Augustinčića, Klanjec

2003. *Ego-trip: KRUG*, Galerija PM, Dom HDLU, Zagreb

2004. *Ego-trip: GARDEROBA*, MMC Kuglana2, Koprivnica
Ego-trip: RETROSPEKTIVA, Galerija Kazamat, Osijek

2005. Kiša Galerija Balen, Slavonski Brod
Ego-trip: IZBOR, Galerija GAD-Berlin, Kolonie Wedding, Berlin
Reljefi, Galerija Zona, Zagreb
More, Galerija umjetnina, Split

2006. *More, more, more...*, Galerija Alvona, Labin
Pliima, Galerija Zilik, Karlovac

2007. *Radovi 2003.-2007.*, Galerija Knežev dvor, Rab
Voda, Galerija Kortil, Rijeka

2008. *Sitnice*, Galerija AŽ, Zagreb
Crteži i objekti, Galerija S, Koprivnica

2009. *Četiri rijeke*, Galerija AŽ, Zagreb

2010. *Slabost, snaga*, Galerija Anex, MMC Luka, Pula

2011. *Slabost, snaga*, Gliptoteka HAZU, Zagreb

2012. *2012.*, Greta, Zagreb
2012., Lazareti, Dubrovnik
Slabost, snaga, Galerija Waldinger, Osijek
Gradska galerija, Bihać
Collegium Artisticum, Sarajevo
Oko crte, ciklus jedan na jedan (s Lorenom Živkovićem Kuljišom), Galerija umjetnina, Split

2013. *Citylines*, Studio exhibition, Dusseldorf
Neočekivano (s N. Bilićem i I. Rufom), Galerija Kortil, Rijeka

2014. *Oko crte*, Lauba, Zagreb

2015. *Ciklus Mentalni sklop* (s I. Kožarićem), Galerija Kranjčar, Zagreb
Pareidolia, Galerija Flora, Dubrovnik

2016. *Pareidolia/CityLines*, Galerija Zlati Ajngel, Varaždin

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

Skupne izložbe / Group exhibitions

1998. *Izložba polaznika Akademije*, Halein, Salzburg

1999. *Break 21*, Međunarodni festival mladih neovisnih umjetnika, Ljubljana

2000. *7. triennale hrvatskog kiparstva*, Gliptoteka HAZU, Zagreb

2001. *Biennale mladih umjetnika Europe i Mediterana*, Sarajevo
36. zagrebački salon, Dom HDLU, Zagreb

2002. *Human / Nature*, Galerija Trafo, Budimpešta
Vrijeme i prostor, Galerija Mesto, Skopje
3. hrvatski trijenale crteža, Galerija Klovićevi dvori, Zagreb
Fiera dell'arte, Forli
Schönbrun/Orangerie, Beč

2003. *8. triennale hrvatskog kiparstva*, Gliptoteka HAZU, Zagreb
Karantena, Lazareti, Dubrovnik

2004. *27. salon mladih*, Dom HDLU, Zagreb,
Objekt i slika, Zbirka Filip trade, Umjetnička galerija, Dubrovnik
Nova hrvatska skulptura, Galerija Kazamat, Osijek
Multimeridijan 04, MMC Luka, Pula

2005. *Meet us at seven*, Hrvatski mladi umjetnici, Kolonie Wedding, Berlin
39. zagrebački salon, Dom HDLU, Zagreb
Materika, međunarodna izložba skulpture, Castello di Gorizia, Gorizia
U prvom licu, Umjetnička galerija Dubrovnik, Dubrovnik
Insert, retrospektiva hrvatskog videa, MSU, Velesajam, Zagreb
Dvije obale, Galerija suvremene umjetnosti, Termoli
Postskulptura, Dom HDLU, Zagreb

2006. *Parada hitova*, Galerija SC, 40 godina galerije, Zagreb
Novija sakralna umjetnost, Klovićevi dvori, Zagreb
9. triennale hrvatskog kiparstva, Gliptoteka HAZU, Zagreb
1. vukovarski salon, Dvorac Eltz, Vukovar

2007. *42. zagrebački salon*, Dom HDLU, Zagreb
Kip i object, Galerija Slovenskeje sportitelne, Bratislava
Recentni hrvatski video 2007. Festival novog filma i videa, Split

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

5+, izložba nagrađivanih studenata ALU, Gliptoteka Zagreb
Hrvatski umjetnici, Mainzer Rathaus, Mainz
Trasforma, Rotonda, Senigallia

2008. *Croatia First Minute*, Verket, Avesta
4. triennale hrvatskog crteža, Gliptoteka HAZU, Zagreb
Hrvatska suvremena umjetnost, Bab-el-Kebir, Rabat
Tu smo, Stara tiskara MSUI, Pula
T-HT nagrada@msu.hr, Dom HDLU, Zagreb

2009. *Visiting*, Galerija MMU/FAFA, Helsinki
Kriza, MMC Luka, Pula
Umjetnost i terorizam, Gradska galerija, Bihać
Suvremeno hrvatsko kiparstvo, Künstlerhaus, Beč;
Berlin: Dom umjetnosti, Bratislava
V. zagorski likovni salon, Galerija grada Krapine, Krapina
Aspects of collecting, Essl Museum, Klosterneuburg, Beč

2010. *T-HT nagrada@msu.hr*, Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb
45. zagrebački salon, Tržište/Market Zagreb, Dom HDLU, Zagreb
Directors choice, Arken
Međunarodni bijenale umjetnosti minijature, Gornji Milanovac
Tu smo, Stara tiskara MSUI, Pula
Suvremena umjetnost Srednje Europe: Donja Austrija – Hrvatska - Slovenija, Zemaljski muzej Donje Austrije, Lilienfeld

2011. *T-HT nagrada@msu*, Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb
Suvremeno hrvatsko kiparstvo, Mađarska nacionalna galerija, Budimpešta
Od kipa do ispovjedi, autoportret-autobiografija, Galerija Klovićevi dvori, Zagreb
Skulptura u kamenu u Hrvatskoj 1911.-2011, Gliptoteka HAZU, Zagreb
Odjeća kao simbol identiteta, Gradska galerija, Bihać
Umjetnost i hrana, Ateljeri Žitnjak, Zagreb
Finalisti, Lauba, Zagreb

2012. *re: Referendum* Stara vijećnica, Split
11. triennale hrvatskog kiparstva, Gliptoteka HAZU, Zagreb
V. zagorski likovni salon, Galerija grada Krapine, Krapina

2013. *T-HT nagrada@msu.hr*, Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb
Kroatien Keativ, Zollverein, Essen
Kroatien Keativ, Collegium Hungaricum, Berlin
Splitski salon, Dioklecijanovi podrumi, Split

2015. *VI. zagorski likovni salon*, Galerija grada Krapine, Krapina

2016. *Put u vječnost*, Galerija Klovićevi dvori, Zagreb
Autoportret, portret, figura i akt u djelima hrvatskih umjetnika mlade i srednje generacije, Dom HDLU, Zagreb

2017. *Museum as Toolbox*, MSU Galerija, Zagreb
T-HT nagrada@msu, Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb

Realizacije u javnom prostoru (izbor) / Realizations in public space (selection)

1999. *Eskulapov štap*, 350x40x40 cm, drvo, Arnbruck

2002. *Karijatida*, 280x110x140 cm, kamen, put Kaštela, Pazin

2005. *Spomenik biciklu*, 100x280x580 cm, inox, Koprivnica

2006. *Spomen-obilježje poginulim braniteljima Domovinskog rata*, 355x280x410 cm, aluminij, Šibenik

2009. *Spomen-obilježje poginulim braniteljima Domovinskog rata*, 400x320x4010 cm, inox, Karlovac

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

2016. *Spomenik hrvatskoj slobodi za branitelje iz Domovinskog rata*, bronca, Koprivnica

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

Nagrade / Awards

1997. Nagrada Akademije likovnih umjetnosti
II. nagrada na javnom natječaju za Spomenik palim vitezovima Domovinskog rata na Kustošiji, Zagreb

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

2000. I. nagrada na javnom i pozivnom natječaju za Spomen-obilježje poginulim braniteljima Domovinskog rata u Šibeniku

2004. Velika nagrada 27. salona mladih
Godišnja nagrada HDLU-a za mladog umjetnika

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

2005. I. nagrada na pozivnom natječaju za javnu skulpturu posvećenu biciklu i biciklizmu u Koprivnici
I. nagrada na javnom natječaju za spomen-obilježje poginulim braniteljima u Domovinskom ratu u Karlovcu

2006. Posebno priznaje ocjenjivačkog suda na javnom i pozivnom natječaju za spomenik dr. Anti Starčeviću u Osijeku

2008. Nagrada Ministarstva kulture, 4. trijenale crteža

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

2009. II. nagrada na javnom i pozivnom natječaju za spomenik Fabjanu Kaliterni, Split
II: nagrada V zagorskog salona, Krapina
Velika nagrada Splitskog salona

2011. III: nagrada, T-HT nagrada@msu.hr

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

2013. I. nagrada na javnom natječaju za spomen-obilježje poginulim braniteljima u Domovinskom ratu u Koprivnici

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

2015. IV. nagrada na javnom natječaju za spomen-obilježje djeci poginuloj u Domovinskom ratu u Slavanskom brodu

Alem Korkut, "Korak", 2007, 100x100x100 cm, inox, Koprivnica

2016. II. nagrada na javnom natječaju za spomenik Domovini, Zagreb

Tri nade ili negiranje gravitacije / Three Hopes or the Denial of Gravity
metal, uža / metal, rope, dimenzije promjenjive / variable dimensions, 2017.